

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਵਲ ਚਕਸ਼ੂ ਦੇਣ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤ੍ਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅੱਖਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹੜੀ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਰਕ ਅਤੇ ਨਰਕਵਾਸੀਆਂ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਹਟਾ ਕੇ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਨਰਕ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਤਿਆਗ ਦੇਵੋ। ਨਰਕ ਹੈ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਇੱਕ ਹੱਦ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ ਦੂਜੀ ਜਗ੍ਹਾ ਚਲੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਹੈ। ਸਭ ਕੁਝ ਛੱਡ ਕੇ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਸਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ, ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਲਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ (ਬ੍ਰਹਮਾ) ਨਾਮ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆ। ਪੱਤਿਤ ਪਾਵਨ ਉਹ ਬਾਪ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਉਹ ਇੱਥੇ ਆਵੇਗਾ, ਪੱਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਵੀ ਇੱਥੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਸਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦਕਿ ਬੈਜ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਰੱਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਸਾਰਾ ਰਾਜ ਇੱਥੇ ਇਸ ਬੈਜ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਬੈਜ ਕੋਈ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ਼ਾਰੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਆਸਤਿਕ ਹੋ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਜਰੂਰ ਕਹਾਂਗੇ। ਕਈ ਹਨ ਜੋ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬੁੱਧੀ ਥੋੜੀ ਨਾ ਕਹਾਂਗੇ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬੁੱਧੀ, ਫਿਰ ਰਜੇ ਬੁੱਧੀ, ਤਮੇ ਬੁੱਧੀ ਵੀ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਜੋ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਵੇਂ ਦਾ ਟਾਈਟਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬੁੱਧੀ, ਇਹ ਰਜੇ ਬੁੱਧੀ ਹੈ। ਪਰ ਕਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਿਤੇ ਫੰਕ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਫਸਟਕਲਾਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚਾ-ਸੱਚਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਕਦੱਮ ਸੱਚਾ-ਸੱਚਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੱਚੇ ਹਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤੇ, ਜੋ ਫਿਰ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਝੂਠੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ-ਕੋਈ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨਾਸਤਿਕ ਤੋਂ ਆਸਤਿਕ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ- ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਐਕੂਰੇਟ ਜਾਣਿਆ ਹੈ। ਨਾਮ - ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਚੀਜ਼ ਫਿਰ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਆਕਾਸ਼ ਪੇਲਾਰ ਹੈ ਫਿਰ ਵੀ ਫੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਆਕਾਸ਼ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਬੁੱਧੀ ਤੇ ਹੈ। ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਲਿਖਣਾ ਹੈ - ਇੱਥੇ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਸੇ ਬਹੁਤ ਸਲੋਗਨ ਹਨ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਨਵੇਂ-ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਾਇੰਟਸ, ਨਵੇਂ-ਨਵੇਂ ਸਲੋਗਨ ਨਿਕਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਸਤਿਕ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਨਾਸਤਿਕਪਣਾ ਛੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਸਤਿਕ ਬਣ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਸਤਿਕ ਹੋ, ਪਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਜਾਨਣਾ ਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹੈ। ਜਾਨਵਰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾਨਣਗੇ। ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਹਨ, ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਬਹੁਤ ਨੀਚ ਹਨ। ਇਸ ਵਕਤ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਰੱਚਤਾ ਅਤੇ ਰੱਚਨਾ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬੁੱਧੀ ਤੇ ਇਕਦੱਮ ਗੇਦਰੇਜ਼ ਦਾ ਤਾਲਾ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪਿਓਰਟੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਪਿਓਰਟੀ ਵੀ ਹੈ ਪੀਸ ਵੀ ਹੈ, ਪ੍ਰਾਸਪੈਰੇਟੀ ਵੀ ਹੈ। ਅਸੀਰਵਾਦ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਪਰ ਇਹ ਅੰਖਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਫਿਰ ਸਭ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਵੀ ਹੈ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਲਈ। ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਨਾਲ ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ (ਅੱਖ) ਹੈ ਨਾ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਰਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ (ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ) ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਘੁੰਘਟ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਕਦੇ ਪਰਦਾ ਲਾਉਂਦੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ? ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੰਦੇ ਖਿਆਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਇਹ ਅੱਖਾਂ ਬੜੀਆਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਨੇਤ੍ਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਸੁਣਦੀ, ਬੋਲਦੀ ਹੈ, ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਹੁਣ ਸੁਧਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਵਿਗੜ ਕੇ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ ਤਾਂ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਿਵਲ ਚਕਸ਼ੂ (ਨੇਤਰ) ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗਿਆਨ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਹੈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਵੇਦ, ਸ਼ਾਸਤਰ, ਉਪਨਿਸ਼ਦ ਆਦਿ ਸਭ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਹਨ। ਜਪ, ਤਪ, ਤੀਰਥ ਆਦਿ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ

ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਮਿਲਦੇ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਭਗਤੀ ਹੈ ਜੋ ਅਧਾਕਲਪ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਭ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਹੈ - ਆਉ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੱਚਤਾ ਅਤੇ ਰੱਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ- ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਈਏ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਬਾਇਓਗ੍ਰਾਫੀ ਦੱਸੀਏ। ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਮੁੱਖ ਅੱਖਰ ਹੈ ਇਹ। ਆਉ ਭੈਣੋਂ ਅਤੇ ਭਰਾਵੇ ਆਕੇ ਰੱਚਤਾ ਅਤੇ ਰੱਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣੋ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹੋ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਬਣੋਗੇ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਐਸੇ ਚਕ੍ਰਵਰਤੀ ਸਤਯੁੱਗ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਵੀ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਬਣੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਸ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਦਾ ਬੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਕਿਸੇ ਖੰਡ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਆਉਣਗੇ? ਬਾਪ ਹਨ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਰਜਣ। ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਆਉਣਗੇ ਵੀ ਉੱਥੇ ਹੀ ਜਿਹੜੀ ਭੂਮੀ ਸਦੈਵ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਧਰਤੀ ਤੇ ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਪੈਰ ਲੱਗਿਆ, ਉਹ ਧਰਨੀ ਕਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਚੌਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਭਾਰਤ ਤਾਂ ਹੈ ਸੱਚ ਖੰਡ, ਝੂਠ ਖੰਡ ਵੀ ਭਾਰਤ ਹੀ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਹੀ ਆਲਰਾਉਂਡ ਪਾਰਟ ਹੈ, ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਖੰਡ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਸੱਚਾ ਮਤਲਬ ਟੁੱਥ, ਭਗਵਾਨ ਹੀ ਆਕੇ ਸੱਚਖੰਡ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਝੂਠਖੰਡ ਰਾਵਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਸੱਚ ਦੀ ਰਤੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਇਸਲਈ ਗੁਰੂ ਵੀ ਸੱਚੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸੰਨਿਆਸੀ, ਫਾਲੋਵਰਸ ਗ੍ਰਹਿਸਤੀ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਾਲੋਵਰਸ ਕਿਵੇਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਾਪ ਖੁੱਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ ਅਤੇ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਕੋਈ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਹਨ। ਘੜੀ-ਘੜੀ ਵਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਬਾਲ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਐਸੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਬੁੱਢੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਸੰਭਾਲ ਦੇ ਲਈ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਧਨ ਵੀ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਧਨ ਧਰਮਾਉ ਕਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਮੱਤਵ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। 60 ਸਾਲ ਦੇ ਬਾਅਦ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਜਾਂਚ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਵੇਖੀਏ ਸਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਠੀਕ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਪਰ ਅੱਜਕਲ ਦੇ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੋਇਆ, ਚਾਬੀ ਤਾਂ ਮਿਲ ਗਈ। ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਸਾਰਾ ਖਾਨਾ ਹੀ ਖਰਾਬ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਥੇ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਲਿਖ ਦੇਵੋ ਕਿ ਭੈਣੋਂ - ਭਰਾਵੇ ਆਕੇ ਰੱਚਤਾ ਅਤੇ ਰੱਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣੋ। ਇਸ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਹੈ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਜਨਮ। ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੂੰ 4 ਭੁਜਾ ਕਿਉਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ? 2 ਮੇਲ ਦੀਆਂ, ਦੋ ਫੀਮੇਲ ਦੀਆਂ। ਇਥੇ 4 ਬਾਹਵਾਂ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਮਤਲਬ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ 2 ਬਾਹਵਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀਆਂ, 2 ਬਾਹਵਾਂ ਸਰਸਵਤੀ ਦੀਆਂ। ਦੋਵੇਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਸੰਨਿਆਸੀ ਹੋ ਗਏ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰ ਫਿਰ ਦੂਸਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਚਲੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਨਰਕ ਦਾ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਤਿਆਗ ਕਰੋ। ਨਰਕ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਨਰਕ ਅਤੇ ਨਰਕਵਾਸੀਆਂ ਤੋਂ ਬੁਧੀਯੋਗ ਹਟਾ ਕੇ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨਾਲ ਬੁਧੀਯੋਗ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਜੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁਧੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਾਸ ਕਰਾਂਗੇ ਫਿਰ ਇਹ ਬਣਾਗੇ। ਪਹਿਲਾਂ ਗੁਰੂ ਕਰਦੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜੇ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ -, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਾਲੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਜਿਸਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਅੰਤ ਤਕ ਪਾਰਟ ਵਜਾਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੀ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ... ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰ ਬਾਹਵਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਿਸਾਬ ਵੀ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਰਸਵਤੀ ਸੇ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ, ਫਿਰ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਸਰਸਵਤੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਝੱਟ ਇਹ ਹਿਸਾਬ ਦੱਸਦੇ ਹੋ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਅਰਥਾਤ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ-ਲੈਂਦੇ ਫਿਰ ਆਕੇ ਸਧਾਰਨ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਸਰਸਵਤੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਬਾਬਾ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਬਾਪ ਕੌਣ? ਜ਼ਰੂਰ ਕਹਿਣਗੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਕਿਵੇਂ ਰਚਿਆ? ਅਡੋਪਟ ਕੀਤਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਮੈਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੇ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਵੀ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਵੀ ਜਦੋਂ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਦੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਦੁਨੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀ ਪੱਤਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਦੋਂ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ 60 ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਗੁਰੂ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਗੁਰੂ ਕਰਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਿੱਖੇ ਹਨ ਇਹਨਾਂ ਕ੍ਰਿਸਚਨਾਂ ਤੋਂ। ਅਰੇ ਛੋਟਪਨ ਤੋਂ ਗੁਰੂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਕੀ ਦਰਕਾਰ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਛੋਟਪਨ ਵਿੱਚ ਮਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸਦਗਤੀ ਨੂੰ ਪਾ ਲਵਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉੱਚ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪੌੜੀ ਹੀ ਉਤਰਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ ਨਾ। ਵਿਸ਼ਵ ਦੁਨੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਸਭ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਗੁਰੂ ਕੀਤੇ। ਭਗਵਾਨ ਜੇ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਭਗਤੀ ਦੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਖਤ ਜੰਜੀਰਾਂ ਬਣ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਜੰਜੀਰਾਂ ਕੋਈ ਮੋਟੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਕੋਈ ਪਤਲੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਭਾਰੀ ਚੀਜ਼ ਚੁੱਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ

ਮੇਟੀ ਜੰਜੀਰ ਨਾਲ ਬਣਾਕੇ ਚੁੱਕਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਵੇਂ ਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਤਾਂ ਝੱਟ ਆਕੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸੁਣਨਗੇ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਨਗੇ। ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਮਾਲਾ ਦੇ ਦਾਣੇ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਮਾਲਾ ਸਿਮਰਦੇ ਹਨ, ਗਿਆਨ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਮਾਲਾ ਫੇਰਦੇ ਰਹੋ। ਬਸ, ਰਾਮ-ਰਾਮ ਦੀ ਧੁੰਨ ਲਗਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਵਾਜਾ ਵੱਜਦਾ ਹੈ। ਆਵਾਜ਼ ਬੜੀ ਮਿੱਠੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ, ਬਸ। ਬਾਕੀ ਜਾਣਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਰਾਮ ਕਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਕੁਝ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁਆਪਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਕਿਸਨੇ ਸਿਖਾਇਆ? ਗੁਰੂਆਂ ਨੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੁਆਪਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਲਯੁੱਗ ਆ ਗਿਆ! ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਗਏ! ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਆਕੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਕਿਨੇ ਅੰਧਸ਼ਰਧਾਲੂ ਬਣ ਗਏ ਹੋ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੇ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਝੱਟ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ। ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁੱਲ ਸੱਚ ਗੱਲ ਹੈ, ਕੋਈ-ਕੋਈ ਲੋਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵੀ ਬਰੇਬਰ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ, ਜੋ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਰਾ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਸੱਚਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਆਸਤਿਕ ਬਣਕੇ ਆਸਤਿਕ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਹਾਲੇ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਣਕੇ, ਸਭ ਤੋਂ ਬੁਧੀਯੋਗ ਹਟਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਭ ਕੁਝ ਤੇਰਾ-ਤੇਰਾ ਕਰ ਮੇਰੇਪਣ ਦੇ ਅੰਸ਼ਮਾਤਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਭਵ:
ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੇਰਾਪਨ - ਮੇਰਾ ਸੁਭਾਅ, ਮੇਰਾ ਸੰਸਕਾਰ, ਮੇਰੀ ਨੇਚਰ. . . ਕੁਝ ਵੀ ਮੇਰਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੋਝ ਹੈ ਅਤੇ ਬੋਝ ਵਾਲਾ ਉੱਡ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਮੇਰਾ-ਮੇਰਾ ਹੀ ਮੈਲਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਤੇਰਾ-ਤੇਰਾ ਕਹਿ ਸਵੱਛ ਬਣੇ। ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਮਾਨਾ ਹੀ ਮੇਰੇਪਨ ਦਾ ਅੰਸ਼ਮਾਤਰ ਨਹੀਂ। ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੇਰੇਪਨ ਦਾ ਭਾਨ ਆਏ ਤਾਂ ਸਮਝੋ ਮੈਲਾ ਹੋਇਆ। ਤਾਂ ਇਸ ਮੈਲੇਪਨ ਦੇ ਬੋਝ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰ, ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਬਣੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜਹਾਨ ਦੇ ਨੂਰ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੈਣਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ।
